

2. Za dodatek za delovno dobo, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, velja določba 4, točka 1, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70, ker pomeni pogoj za zaposlitev, tako da delavci, zaposleni za določen čas, lahko ugovarjajo obravnavanju, ki glede izplačila tega dodatka nima objektivne utemeljitve in je manj ugodno kot obravnavanje primerljivih delavcev, zaposlenih za nedoločen čas. Začasnost delovnega razmerja nekaterih javnih uslužbencev ne more biti sama po sebi objektivni razlog v smislu te določbe okvirnega sporazuma.

3. Zgolj okoliščina, da nacionalna določba, kot je člen 25(2) zakona 7/2007 o temeljni pravni ureditvi statusa uradnikov (Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público) z dne 12. aprila 2007, ne vsebuje nobenega sklica na Direktivo 1999/70, ne izključuje, da je to določbo mogoče šteti za nacionalni ukrep, s katerim je bila prenesena ta direktiva.

4. Določba 4, točka 1, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70, je nepogojna in dovolj natančna, da se lahko nadomestni uslužbenci nanjo sklicujejo pred nacionalnim sodiščem pri uveljavljanju pravice do dodatkov za delovno dobo, kot so triletni dodatki, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, za obdobje od izteka roka, določenega državam članicam za prenos Direktive 1999/70, do začetka veljavnosti nacionalnega zakona, s katerim se ta direktiva prenese v notranje pravo zadevne države članice, ob upoštevanju ustreznih določb nacionalnega prava o zastaranju.

5. Ne glede na to, da v nacionalnih predpisih, s katerimi je bila prenesena Direktiva 1999/70, obstaja določba, ki nadomestnim uslužbencem priznava pravico do izplačila triletnih dodatkov za delovno dobo, vendar izključuje retroaktivno uporabo te pravice, morajo pristojni organi zadevne države članice na podlagi prava Unije, in ker gre za določbo okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999 in ima neposredni učinek, dati tej pravici do izplačila dodatkov retroaktivni učinek od dne izteka roka, določenega državam članicam za prenos te direktive.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 16. decembra 2010 – AceaElectrabel Produzione SpA proti Evropski komisiji, Electrabel SA

(Zadeva C-480/09 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Pomoč, razglašena za združljivo s skupnim trgov — Pogoj predhodnega vračila s strani prejemnika prejšnje pomoči, ki je bila razglašena za nezakonito — Pojem „gospodarska enota“ — Skupni nadzor dveh ločenih matičnih družb — Izkrivljanje tožbenih razlogov — Napačna in pomanjkljiva obrazložitev)

(2011/C 55/26)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: AceaElectrabel Produzione SpA (zastopnika: L. Radicati di Brozolo in M. Merola, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopnik: V. Di Bucci, zastopnik), Electrabel SA (zastopnika: L. Radicati di Brozolo in M. Merola, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 8. septembra 2009 v zadevi ACEAElectrabel Produzione SpA proti Komisiji (T-303/05), s katero je to zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2006/598/ES z dne 16. marca 2005 o državni pomoči, ki jo namerava Italija – regija Lacij – odobriti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL 2006, L 244, str. 8)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. AceaElectrabel Produzione SpA nosi poleg svojih stroškov tudi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.
3. Electrabel SA nosi svoje stroške.

(¹) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. decembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Minerva Kulturreisen GmbH proti Finanzamt Freital

(Zadeva C-31/10) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Člen 26 — Posebna ureditev za potovalne agente in organizatorje potovanj — Področje uporabe — Prodaja vstopnic za opero, ne da bi se opravila dodatna storitev)

(2011/C 55/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof